

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : X

www.horicky.cz

únor 2009

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE V HOŘIČKÁCH

se uskuteční

dne: ve středu 25.2.2009
hodin: 19,00 hod.
místo: Obecní hostinec - jídelna

PROGRAM:

1. Zahájení a kontrola usnesení
2. Finanční rozpočet obce na rok 2009
3. Inventarizace obce k 31.12.2008,
závěrečná zpráva
4. Majetkové záležitosti
5. Různé a diskuse

Ing. Zdeněk B r o ž
starosta

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ:

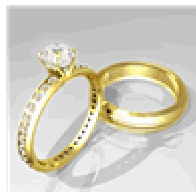
Jiřina Dufková, Křižanov

82 let

Tuček Josef, Křižanov

82 let

Přejeme životní pohodu a mnoho zdraví do dalších let!

Zlatá svatba na Hoříčkách

Dne 7.2.2009 oslavili manželé **Josef a Marie Dvořákoví z Hoříček**
v naší obřadní síni svou **zlatou svatbu**.

**Přejeme pevné zdraví a samou radost z pěti dětí, sedmnácti vnoučat
a osmi pravnoučat!**

OKÉNKO ZŠ A MŠ HOŘIČKY: (převzato bez redakčních úprav)

Projekt „Hurá na lyže“ aneb „Už si můžeme lyžovat jak chceme?“

Letošní Vánoce byly pro žáky 5. ročníku tak trochu jiné. Mnozí z nich se totiž těšili na to, že hned po vánočních prázdninách budou jezdit na týdenní lyžařský výcvik. Byla totiž vyhlášena tzv. lyžařská mobilizace. To znamená: připravené lyžařské vybavení + napadne sníh = lyžařský výcvik. Vše mělo být spuštěno smskami. A věřte nebo ne, podařilo se. Druhého ledna začal padat toužebně očekávaný sníh a my mohli hned od pátého ledna vyrazit. Celkem se do krutých sibiřských mrazů vydalo 15 dobrovolníků z řad žáků a 2 učitelé. Cílem byl náš oblíbený Skiareál Mladé Buky.

Na začátku byla polovina úplných začátečníků a polovina lyžařů. Šlo to však nad očekávání dobře. Nasadit lyže, uchopit hůlky, naučit se pluh, vyzkoušet tvrdost země, pak hurá na pojezdový chodník a jezdit zatáčky mezi molitanovými zvířátky. A když už se děti začaly postupně na skoro rovném svahu nudit, přišla velká zkouška v podobě jízdy na vleku. Ačkoli dětem vždy říkáme „nesedej si na to“, někteří se na kotvu vždy posadí - bohužel to vždy končí pádem (zase máme pravdu). Když už byli začátečníci na kopci, přepadla je úzkost z toho, že budou muset jet dolů! Časem však zjistili, že pluhem se dá sjet opravdu všechno a že by mohli trochu zrychlit. Ve zrychlování jsme jim však bránili my a pořád jsme jim říkali: drž základní sjezdový postoj, ruce před sebou, tlačíme na pravou nohu, pak na levou, snížit těžiště,..... a to pořád dokola. Po mnoha takových jízdách jsme dětem řekli, že mohou jezdit chvíli samy. A co myslíte, že v tom okamžiku vždycky padne? Je to otázka: „A už si můžeme lyžovat jak chceme? No a tím nás vždycky dostanou! Tím totiž říkají: „Už nám dejte pokoj, my si chceme konečně zalyžovat“. Protože jsme na to však připraveni, nemůže nás to rozhodit.

Náš výcvik byl úspěšný, protože na jeho konci všichni bez problémů lyžovali na modré sjezdovce a zvládali jízdu na vlecích. A to je úspěch! Během výcviku děti zvládly i jiné dovednosti. Nevěřily byste, jaký je zážitek objednávka hranolek v místním občerstvení či ládující se Němci na protilehlé straně stolu! „Hele, voni to

jsou Němci?!". Asi jedinou kaňkou na našem výcviku byl nanesený sníh v autobuse a problémy s vyléváním čaje po sedačkách. Výhrůžky o tom, že někdo půjde z Buků domů pěšky, patří mezi naši základní slovní výbavu.

Proč je to celé projekt? Projekt je slovo moderní, ale hlavně jsme si o lyžování i promítali videa, povídali si o něm teoreticky, řekli jsme si o 10 pravidlech lyžování a děti dokonce psaly i test z teorie lyžování. No prostě jsou z nich teď už lyžaři a už si mohou s vámi (milí rodiče) lyžovat tak, jak chtějí.....to jste jistě rádi.....

Karel Dvořáček

Zápis do 1.ročníku

Rok s rokem se sešel a nastal opět den "D" - zápis do 1.ročníku, u někoho tak vytoužený, u druhého obávaný. Pro usnadnění či zpříjemnění tížené zkoušky se několik školáků převléklo do kostýmů pohádkových postav : zakletých princezen, čarodějnice, kašpárka a Karkulky. Postavičky našim budoucím školáčkům pomáhaly na cestě plné úkolů: poznávání geometrických obrazců, barev, počítání do deseti, přiřazování stejných tvarů, zkoušení pravo-levé orientace, prokazování znalosti národních pohádek či domácích a lesních zvířátek, opisování krátkého slova atd.

Splněný úkol znamenal jeden korálek, na kterém byl nakreslen výjev některé z pohádek, a který si budoucí adept 1. ročníku sám nalepil na stuhu. Vznikl náhrdelník, kterým vysvobodil zakleté princezny ze spárů draka.

Princezničky obdarovaly budoucího žáčka malými dárečky, vyrobenými žáky 1. stupně. Pohádkové postavičky odvedly našeho chrabrého zachránce princezen k panu řediteli, který doporučil přijetí rytíře do 1. třídy ZŠ Hoříčky.

Závěrem bychom našim budoucím prvňáčkům a rodičům chtěli popřát, aby jejich putování z 1. třídy až do 9. třídy bylo jako cesta z pohádky do pohádky, na které budou překonávat různé překážky, plnit úkoly a nakonec vše dobře dopadne a žáci si osvojí potřebné dovednosti a vědomosti pro svůj další život.

(Pozn.: Při zápisu jsme zapsali 11 nových prvňáků)

učitelky 1. stupně

OSTATNÍ:

Poplatek za psa na rok 2009

Žádáme občany, aby do konce měsíce dubna uhradili poplatek za psa na rok 2009. Poplatky se vybírají v hotovosti na obecním úřadě.

NOVINKA - informace rychlostí blesku

Když nemá téct voda a Vy to zjistíte v okamžiku, kdy stojíte namydlení ve sprše, je to blbě. Když má být vypnutý elektrický proud, Vy máte na kuchyňské lince vyrovnané ingredience, hodláte započít s kulinářskými orgiemi a zhasne celá vesnice, je to také blbě. Když jdete k lékaři nebo na obecní úřad a na dveřích Vás překvapí oznámení o dovolené, jste jistě poněkud rozladěni.

Nabízíme Vám jednoduché a praktické řešení – zasílání důležitých informací e-mailem. Pokud máte o nabízenou službu zájem, odešlete e-mail z Vaší adresy (soukromé případně pracovní) na adresu neumann.milan@seznam.cz a do předmětu napište „zpravodajství“. Pokud kdykoliv v budoucnu usoudíte, že pro Vás např. zasílání pozvánek na veřejné zasedání obecního zastupitelstva není životně důležité, můžete stejným způsobem zasílání informací zrušit. Vaše adresa nebude pochopitelně nikde zveřejněna a zpřístupněna.

Bohužel spoluobčané bez internetu se budou muset i nadále spolehnout na obecní zpravodaj v tištěné podobě, vývěsky na dveřích ordinace nebo kanceláře, výlepy na sloupech nebo vlídné sousedské slovo u plotu. Kouřové znaky neovládáme a obecní hlásní byli zrušeni již dávno tomu.

(mn)

FEJETON POD ČAROU:

DOMÁCÍ PRÁCE ...

... zdrcující činnost. Pro většinu civilizované populace je to však zároveň nezbytná povinnost. Je třeba objektivně konstatovat, že hlavními vykonavateli těchto prací jsou ženy. Ne že by je to nějak zvlášť těšilo, ale jakýmsi řízením osudu to je asi shůry dáno. „Měla jsem se narodit jako chlap!“ - je věta, kterou občas snad každá hospodyňka utrousí, když jednou rukou žehlí, druhou míchá cosi v hrnci na plotně, kolenem šťouchá do postýlky, aby utišila hladové robě a poslední volná končetina přidržuje koš s prádlem připraveným do pračky. Na klidu nepřidá ani vrískající starší potomek, který prvně okusil, že okénko do trouby, ve které se peče ten sladounký koláč, je velmi horké. Poslední kapkou do pomyslného poháru trpělivosti je zhluboka oddechující manžel na gauči, jehož oči jsou před prudkým světlem chráněny nejen zavřenými víčky, ale pro jistotu ještě několika vrstvami denního tisku.

Na druhou stranu je ovšem potřeba přiznat mužům jejich, alespoň občasnou, snahu pomoci. Je pravda, že tyto světlé chvíle jsou doprovázeny významnými pohledy, které naznačují, jak rafinovaně a pečlivě je dílo vykonáváno. „Drahá, když luxuješ, musíš to dělat pořádně! Odsunout křesla, pohovku, velké i malé květináče. Takové to lehké přelíznutí koberce nemá žádný význam. Jejda! To už je večer? To nám to ale uteklo.“ Podobně je tomu například i s mytím nádobí. Důkladnost mužského rodu chvílemi nezná mezí. Vycídit kašičkový záhyb na hrnci je věcí cti, odšroubování madel a držáků pokliček je zlatým hřebem večera. Ženy potom jen litují, že úplněk bývá častěji.

Pravidelnost, se kterou je třeba základní domácí práce vykonávat, musí být ubíjející. Jen co je dovařeno, už se začínají slétat rodinní příslušníci do kuchyně a jejich neodbytnost připomíná kroužení sršňů nad rozbitou lahví se sladkou šťávou. Jen co je prádlo vypráno, vyžehleno a uloženo do skříně, přiběhne malý potomek a se smutným výrazem v očích vám vysvětluje, že si hrál venku s kočičkou a to bláto na tričku vlastně ani bláto není. A jen co je nádobí umyto a utřeno, vtrhne do kuchyně nějaký nenasyta, který právě teď dostal obrovskou chuť, hlad i žízeň.

V průběhu života se pochopitelně mění vztah k domácím pracem. Mladí novomanželé opojeni nabytou svobodou a nadšení z budování vlastního hnízdečka kmitají rukou společnou mezi jednotlivými činnostmi a práce, které u rodičů nevykonávali s větším nadšením, zpočátku vítají. Po nějakých letech se ale může počáteční opojení změnit ve zdrcující stereotyp provázený duševní kocovinou. Ano, mohli bychom slevit ze svých civilizačních návyků. Jíst se dá i rukama, nádobí je opakovaně použitelné, hrubé nečistoty na podlaze vezme lopata a povlečení má svůj rub i líc. Fuj! Taky se Vám zdá, že ty domácí práce už nejsou tolik zdrcující?

(mn)

Redakční uzávěrka čísla je vždy k 20.kalendářnímu dni v měsíci. Připomínky, náměty nebo Vaše názory lze předat na OU, nebo zasílejte e-mailem na adresu lorenc@seznam.cz (jl), neumann.milan@seznam.cz (mn).

Náklad tohoto vydání činí 210 ks. Výtisky jsou neprodejné a slouží k bezplatnému informování občanů .